

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΥΠΟΥΡΓΟΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ
ΝΟΜΙΚΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΟΥ ΚΡΑΤΟΥΣ

Αριθμός Γνωμοδότησεως 409/2000

Αριθμός Πρωτοκόλλου 5273/2000

ΤΟ ΝΟΜΙΚΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΟΥ ΚΡΑΤΟΥΣ

Γ' ΤΜΗΜΑ

Συνεδρίαση 8ης Δεκεμβρίου 2000

Σύνθεση

Προεδρεύων : Χρήστος Τσεκούρας, Αντιπρόεδρος.

Νομικοί Σύμβουλοι : Γρ. Κρόμπας, Θεμ. Αμπλιανίτης, Βλ. Ασημακόπουλος, Σωτ.
Παπαγεωργακόπουλος, Κων. Καποτάς, Παναγ. Κιούσης, Ιω.
Σακελλαρίου.

Εισηγητής : Κων/νος Καποτάς.

Αριθμ.Ερωτήματος:1055384/5413/B0010/21.7.2000 έγγραφο Υπουργείου Οικονομικών,
Γεν. Δ/σης Δημ. Περιουσίας και Εθνικών Κληρ/των, Δ/σης Δημ.
Περιουσίας, Τμ. Β'.

Περίληψη ερωτήματος: Αν είναι δυνατή η παραχώρηση της απλής χρήσης
αιγιαλού στους ενδιαφερόμενους εκδότες του περιοδικού FORUM και του
συμφητισμού του ανταλλάγματος με τις παρεχόμενες στο κοινό υπηρεσίες
καθαριότητας.

Επί του ανωτέρω ερωτήματος, το Νομικό Συμβούλιο του Κράτους
εγνωμοδότησεν ομοφώνως ως εξής :

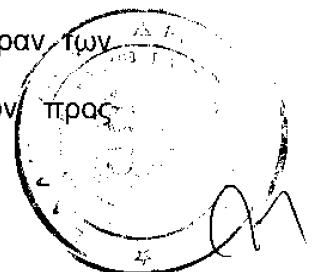
A. Με το υπ' αριθμ. πρωτ. 1055384/5413/B0010/21.7.2000 έγγραφο του Υπουργείου Οικονομικών, Γεν. Δ/σης Δημ. Περιουσίας και Εθνικών Κληροδοτημάτων, Δ/σης Δημόσιας Περιουσίας, Τμ. Β' που επισυνάπτεται στο παρόν, δίδεται το πραγματικό της υποθέσεως και τίθεται το εις την περίληψη αναφερόμενο ερώτημα.

Εξ' άλλου, στο από 22.6.2000 έγγραφο των ενδιαφερομένων προς την ερωτώσα Υπηρεσία, το ερώτημα προσδιορίζεται ως εξής :

«..... Προς τούτο ζητάμε να μας παραχωρήσετε, είτε με απευθείας κατάρτιση συμβάσεως, είτε με οποιαδήποτε άλλη νόμιμη διαδικασία, το δικαίωμα της εφαρμογής του κοινωφελούς προγράμματός μας στις παραλίες της Αττικής και συγκεκριμένα στις ακτές που αναφέρονται στους ακόλουθους Δήμους Παλαιού Φαλήρου, Βούλας, Βάρης, Κρωπίας, Καλυβίων και στις Κοινότητες : Σαρωνίδας, Αναβύσσου και Παλαιάς Φώκαιας, με αντάλλαγμα το οποίο θα συμψηφίζεται με τις δαπάνες που πραγματοποιούμε για την προσφορά των υπηρεσιών καθαριότητας και προστασίας προς το περιβάλλον και παροχής υπηρεσιών προς το κοινό, που θα χρησιμοποιεί τις παραπάνω παρυλίες με τις προσφερόμενες από εμάς εγκαταστάσεις εντελώς δωρεάν».

B. Στο άρθρο 1 του Α.Ν. 2344/1940 «Περί αιγιαλού και παραλίας» (ΦΕΚ Α 154/1940), το οποίο διατηρήθηκε σε ισχύ και μετά την εισαγωγή του Α.Κ. δια του άρθρου 53 του ΕισΝ.Α.Κ., ορίζεται : «Ο αιγιαλός, ήτοι η περιστοιχούσα την θάλασσαν χερσαία ζώνη, η βρεχόμενη από τας μεγίστας πλην συνήθεις αναβάσεις των κυμάτων, είναι κτήμα κοινόχρηστον, ανήκει ως τοιαύτον εις το Δημόσιο και προστατεύεται και διαχειρίζεται υπ' αυτού ».

Εξ' άλλου, στο άρθρο 30 του Δ/τος της 11/12.11.1929 «Περί Διοικήσεως Δημοσίων Κτημάτων» ορίζεται : «1. Τα εις την Δ.Δ.Κ. ανήκοντα και εν γένει υπ' αυτής διαχειριζόμενα κτήματα μισθούνται εις περίοδον ουχί μακρότεραν των πέντε ετών και διά δημοπρασίας . 2. Εις εκμισθώσεις κτημάτων προς

εκμετάλλευσιν συνδυαζόμενων μετά ουσιωδών δαπανών του μισθωτού, οίον προς ανοικοδόμησιν γηπέδων, ίδρυσιν εργοστασίων, εγκεντρισμόν αγροελαιών κ.λ.π. δύναται η Δ.Δ.Κ. κατόπιν αποφάσεως της Διοικούσης Επιτροπής να προβαίνει και διά χρονικόν διάστημα μέχρι τριάκοντα ετών, αλλά πάντοτε κατόπιν δημοπρασίας. Διά τοιαύτας εκμισθώσεις απαιτείται πάντοτε και έγκρισις του Υπουργού Οικονομικών. 3. Αι εκμισθώσεις προς τους Δήμους, Κοινότητας και εν γένει Νομικά Πρόσωπα Δημοσίου Δικαίου και κοινής ωφελείας, ως και του Ελληνικού Οργανισμού Τουρισμού κ.λ.π. δύναται να γίνωνται άνευ δημοπρασίας μετ' απόφασιν της Δ. Επιτροπής. 4. Επίσης η Δ.Δ.Κ. δύναται να προβαίνει κατόπιν αποφάσεως της Δ. Επιτροπής εις μισθώσεις άνευ δημοπρασίας δια χρονικό διάστημα ουχί μείζον του έτους και εφ' άπαξ, εφ' όσον σκοπείται δια τούτων η απόκτησις ή διατήρησις της νομής του εκμισθουμένου κτήματος. 5. Ακίνητα του Δημοσίου, των η ετήσια πρόσοδος δεν είναι ανωτέρα των εξήκοντα χιλιάδων (60.000) δραχμών, δύναται, μετά γνώμην της Επιτροπής Δημοσίων Κτημάτων, να εκμισθούνται άνευ δημοπρασίας προς τους κατόχους αυτών».

Περαιτέρω στο άρθρο 60 του αυτού Δ/τος της 11/12.11.1929, ορίζεται :

«1. Η εκμετάλλευσιν των αιγιαλών διενεργείται υπό της Δ.Δ.Κ. δια μονοετούς ή πολυετούς κατά τα διατάξεις του προηγουμένου κεφαλαίου παραχωρήσεως της χρήσεως αυτών προς ίδρυσιν κέντρων αναψυχής, εγκατάστασιν λουτρών, ίδρυσιν εργοστασίων κ.λ.π. εφόσον δεν παραβιάζεται εντεύθεν ο προορισμός αυτών ως κοινοχρήστων.

2. Επιτρέπεται υπό τους άνω όρους κατόπιν αποφάσεως της Διοικ. Επιτροπής η άνευ δημοπρασίας χορήγησις επί μισθώματι αδειών απλής χρήσεως των αιγιαλών μέχρι ενός έτους εις τους έχοντας γειτονικάς ιδιοκτησίας ή καταστήματα, ως επίσης διά το αυτό χρονικόν διάστημα χορήγησις αδειών δι' εγκατάστασιν λουτήρων δι' ατομικήν ή οικογενειακήν χρήσιν. 3.....».

Γ. Από το συνδυασμό των ανωτέρω διατάξεων προκύπτει ότι ο αιγιαλός αποτελεί, κατά ρητήν επιταγή του ΑΝ. 2344/1949 (άρθρο 1), κοινόχρηστο πράγμα, και μάλιστα εκτός συναλλαγής, ανήκον στο Δημόσιο, το οποίο προστατεύει και διαχειρίζεται τούτον (βλ. Ευαγγ. Δωρή : Αιγιαλός και Παραλία, εκδ. 1977, σελ. 27, ΣΤΕ 2913/1968 Ε.Δ.Δ.Δ. 13, 180, ΑΠ 1021/1973 ΝοΒ 22 σελ. 632, Ν.Σ.Κ. 99/1969, 1380/1969 Μπαλή : Γεν. Αρχαί, παρ. 205, Τούση : Εμπράγματο Δίκαιο σελ. 85).

Ουδέποτε χωρεί εκποίηση ή κατ' άλλο τρόπο απόκτηση κυριότητας επί αιγιαλού. Μόνο παραχώρηση της χρήσεως αυτού δύναται να λάβει χώρα, κατ' άρθρο 60 παρ. 1 του από 11/12.11.1929 Δ/τος, για την ίδρυση κέντρων αναψυχής, εγκατάσταση λουτρών, ίδρυση εργοστασίων κ.λ.π., εφόσον δεν παραβιάζεται εντεύθεν ο προορισμός αυτού ως κοινοχρήστου, δηλ. μόνο εάν και εφόσον και μετά την παραχώρηση, εξακολουθεί να εξυπηρετείται ή τουλάχιστον δεν αναιρείται η κατά τον προορισμό του αιγιαλού κοινή χρήση αυτού.

Η κατά τα άνω παραχώρηση γίνεται έναντι ανταλλάγματος, με δημοπρασία (άρθρο 30 παρ. 1 του ανωτέρω Δ/τος), ενώ επιτρέπεται η χωρίς διημιπρασία χορήγηση αδειών απλής χρήσης του αιγιαλού, έναντι μισθώματος, διάρκειας μέχρι ενός έτους, εις τους έχοντας γειτονικά ιδιοκτησίας ή καταστήματα, όπως επίσης για το αυτό χρονικό διάστημα χορήγηση αδειών προς εγκατάσταση λουτήρων για ατομική ή οικογενειακή χρήση (άρθρο 60 παρ. 2 ως άνω Δ/τος).

Εκ των αμέσως ανωτέρω παρέπεται ότι η επ' ανταλλάγματι διά δημοπρασίας ή απ' ευθείας παραχώρηση της απλής χρήσεως του αιγιαλού γίνεται με τις προϋποθέσεις και για τους λόγους που αναφέρονται στο άρθρο 60 παρ. 1, 2 και 7 του Δ/τος της 11/12.11.1929.

Δ. Στην κρινόμενη περίπτωση, δίδεται στο έγγραφο του ερωτήματος, ότι σκοπός της αιτούμενης παραχώρησης της χρήσεως των συγκεκριμένων αιγιαλών «είναι ο καθαρισμός των παραλιών με ειδικά μηχανήματα, η

συγκέντρωση των απορριμάτων και η τοποθέτηση ειδικών κάδων γι' αυτά, η τοποθέτηση ομπρελλών με τις οποίες διαφημίζονται διάφορες εταιρείες κ.λ.π.

Είναι φανερό, λοιπόν, ότι ο παραπάνω σκοπός κείται εκτός των αναφερομένων στο άρθρο 60 του Δ/τος της 11/12-11-1929 περιπτώσεων, και συνεπώς στο ερώτημα προσήκει αρνητική απάντηση, ότι δηλ. δεν είναι δυνατή η επ' ανταλλάγματι παραχώρηση στους αιτούντες της απλής χρήσεως του αιγιαλού για τους σκοπούς που αναφέρονται στην αίτηση.

Κατόπιν τούτου, παρέλκει η εξέταση του θέματος, αν είναι δυνατός ο συμψηφισμός μισθώματος για την απλή χρήση αιγιαλού, με τις δαπάνες που θα κατέβαλαν οι αιτούντες, για την προσφορά των υπηρεσιών καθαριότητας και προστασίας του περιβάλλοντος και παροχής υπηρεσιών προς το κοινό.

Ε. Επομένως, στο ερώτημα προσήκει η αμέσως ανωτέρω αναλυτική αρνητική απάντηση.

ΕΘΕΩΡΗΘΗ

Αθήνα, 22/12/2000

Ο Αντιπρόεδρος

Χρήστος Τσεκούρας

